



רשומות

# ספר החוקים

16 ביוני 2008

2156

י"ג בסיוון התשס"ח

עמוד

540 ..... חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 35), התשס"ח-2008

תיקונים עקיפים:

חוק שיפוט המשמעת (משפט חוזר), התשכ"א-1961 – מס' 5

פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 – מס' 24

חוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006 – מס' 4

**חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 35), התשס"ח-2008\***

1. תיקון סעיף 1
- בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971<sup>1</sup> (להלן – הפקודה), בסעיף 1 –
- (1) אחרי ההגדרה "אסיר שפוט" יבוא:  
 "בית דין" – בית דין למשמעת או בית דין לערעורים שכווננו לפי הוראות סימנים ט' ו-ט"ז בפרק ג';
- (2) אחרי ההגדרה "הנציב" יבוא:  
 "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977<sup>2</sup>;  
 "חוק שירות ביטחון" – חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986<sup>3</sup>;
- (3) אחרי ההגדרה "חפץ אסור" יבוא:  
 "יוצא צבא" – כהגדרתו בחוק שירות ביטחון;  
 "יוצא צבא בשירות סדיר" – יוצא צבא הממלא את חובתו לשירות סדיר בשירות בתי הסוהר לפי חוק שירות ביטחון<sup>4</sup>;
- (4) בהגדרה "קצין שיפוט", אחרי "ומעלה" יבוא "שהוכשר לשמש כקצין שיפוט לפי פקודת השירות";
- (5) בהגדרה "קצין שיפוט בכיר", המילים "לרבות מנהל בית סוהר" – יימחקו;
- (6) במקום ההגדרה "עבירת משמעת" יבוא:  
 "עבירת משמעת" – כמשמעותה בסעיף 103<sup>5</sup>;
2. תיקון סעיף 80
- בסעיף 80(ג)(2) לפקודה, בסופו יבוא "הושעה סוהר, יבחן הנציב את ההשעיה מזמן לזמן".
3. הוספת סעיף 95
- לפני סעיף 96 לפקודה, תחת הכותרת "סימן ח': איסורים" יבוא:
- "סוהר יעסוק בתפקידו בלבד  
 95. סוהר לא יעסוק בעבודה או במשרה חוץ מתפקידו לפי פקודה זו, אלא אם כן הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך התיר לו זאת במפורש, בכתב".
4. תיקון סעיף 96
- בסעיף 96 לפקודה, סעיף קטן (א) – בטל.
5. החלפת סימנים ט' עד ט"ז והוספת סימנים ט"ו ו-ט"ז
- בפרק ג' לפקודה, במקום סימנים ט' עד ט"ז יבוא:
- "סימן ט': דין משמעתי – הוראות כלליות**
101. בסימן זה ובסימנים ט"ו עד ט"ז –
- "מחדל" – הימנעות מעשיה שהיא חובה לפי כל דין או לפי כל הוראה אחרת שניתנה כדין;
- "מעשה" – לרבות מחדל;
- "סוהר" – לרבות יוצא צבא בשירות סדיר;
- "תובע" – סוהר שמונה לשמש כתובע בבית דין למשמעת לפי הוראות סעיף 110.ו.

<sup>1</sup> התקבל בכנסת ביום כ"ט באייר התשס"ח (3 ביוני 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 324, מיום ג' באב התשס"ז (18 ביולי 2007), עמ' 832.

<sup>2</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459; ס"ח התשס"ח, עמ' 24.

<sup>3</sup> ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

<sup>4</sup> ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

- תחולת הדין המשמעתי
102. סוהר כפוף לדין המשמעתי לפי סימן זה וסימנים ט' עד ט"ו.
- עבירת משמעת
103. (א) עבירת משמעת היא עבירה הפוגעת בסדר הטוב ובמשמעת, והמנויה בתוספת השניה.  
(ב) השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השניה.
- העמדה לדין משמעתי
104. העמדה לדין משמעתי של סוהר בשל עבירת משמעת, לפני בית דין או לפני דן יחיד, תהיה לפי הוראות סימן זה וסימנים ט' עד ט"ו.
- תחולה לפי מקום
105. הדין המשמעתי יחול גם אם עבירת המשמעת נעברה, כולה או מקצתה, מחוץ לשטח ישראל; לעניין זה, "שטח ישראל" – כהגדרתו בסעיף 7(ג) לחוק העונשין.
- יסוד נפשי בעבירות משמעת
106. (א) סוהר מבצע עבירת משמעת גם אם עשה כן ברשלנות, אלא אם כן נקבע אחרת בהגדרת העבירה לפי פקודה זו.  
(ב) בסעיף זה, "רשלנות" – אי-מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי עבירת המשמעת, כסוהר סביר היה יכול, בנסיבות העניין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד –  
(1) שלעניין הפרטים הנותרים היתה לפחות רשלנות כאמור;  
(2) שאפשרות גרימת התוצאות לא היתה בגדר הסיכון הסביר.
- ראיות וסדרי דין
107. (א) על הדין המשמעתי לפי סימן זה ולפי סימנים ט' עד ט"ו לא יחולו דיני הראיות הנוהגים בבתי המשפט, אלא אם כן נאמר אחרת בסימנים האמורים.  
(ב) השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יקבע את סדרי הדין, לרבות סדרי המצאת מסמכים, שלפיהם יקוים וינהל הדין המשמעתי לפי סימן זה ולפי סימנים ט' עד ט"ו.  
(ג) בכל עניין של ראיות וסדרי דין, שלא נקבעו לגבי הוראות לפי סימן זה או לפי סימנים ט' עד ט"ו, ינהג היושב בדין בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק, ובלבד שינמק את החלטתו לעניין זה.
- אין אחריות משמעתיית פעמיים
108. אין דנים סוהר בדין משמעתי על מעשה שזוכה ממנו או שהורשע בו בדין משמעתי, לפי סימן זה או לפי סימנים ט' עד ט"ו.
- שיפוט משמעתי נוסף על שיפוט פלילי
109. אחריותו של סוהר בשל עבירת משמעת אינה גורעת מאחריותו הפלילית בשל מעשה, ומותר לנקוט נגדו הליכים משמעתיים, אף אם הורשע או זוכה בשל המעשה בבית משפט.

הליך משמעותי  
והליך פלילי

110. (א) הוגש נגד סוהר כתב אישום לבית דין למשמעת או כתב תלונה לדין יחיד והוגש נגד הסוהר בשל אותו מעשה גם כתב אישום לבית משפט בשל עבירה פלילית או שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע שבכוונתו להגיש כתב אישום כאמור יעוכבו ההליכים המשמעותיים, על אף הוראות סעיף 109, עד גמר ההליכים הפליליים, והוא הדין אם כתב האישום או כתב התלונה הוגש נגד הסוהר לאחר הגשת כתב האישום לבית המשפט בשל העבירה הפלילית.

(ב) (1) בכפוף לאמור בפסקה (2), הסתיימו ההליכים הפליליים או הודיע היועץ המשפטי לממשלה כי חזר בו מכוונתו להגיש כתב אישום לבית משפט בשל עבירה פלילית ימשיך בית הדין למשמעת או הדין יחיד, לפי העניין, בהליכים המשמעותיים.

(2) ההליכים המשמעותיים לא יימשכו, אם מיום שהוגש כתב אישום לבית משפט בשל עבירה פלילית או מיום שהיועץ המשפטי לממשלה הודיע שבכוונתו להגיש כתב אישום כאמור, חלפה תקופת ההתיישנות האמורה בפסקאות (1) או (2) של סעיף 110ג(א), לפי העניין, אלא אם כן הורה הנציב על המשך ההליכים המשמעותיים מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם התקיים אחד מאלה:

(1) הסוהר שנגדו הוגש כתב האישום לבית הדין למשמעת או כתב התלונה לדין יחיד הסכים להישפט בדין משמעותי לפני גמר ההליכים הפליליים נגדו;

(2) בית הדין למשמעת או הדין יחיד, לפי העניין, החליט, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, כי נסיבות המקרה מחייבות את המשך ההליכים המשמעותיים על אף שטרם הסתיימו ההליכים הפליליים.

שיפוט משמעותי  
לפי חיקוק אחר

110א. נמנה סוהר עם בעלי מקצוע הכפופים לשיפוט משמעותי לפי חיקוק אחר, ניתן לשפוט אותו בדין משמעותי לפי סימן זה וסימנים ט' עד ט"ו, אף אם כבר נשפט בשל אותו מעשה לפי החיקוק האחר, וכן ניתן לשפוט אותו לפי החיקוק האחר, אף אם כבר נשפט לפי הסימנים האמורים.

הליכים משמעותיים  
נגד מי שחדל להיות  
סוהר

110ב. (א) מי שעבר עבירת משמעת בהיותו סוהר ולאחר ביצוע העבירה חדל להיות סוהר, לא יידון בדין משמעותי, אלא אם כן הובא לדין משמעותי, מטעמים שיירשמו –

(1) לפני בית דין למשמעת – בתוך 180 ימים מהיום שבו חדל להיות סוהר;

(2) לפני דין יחיד – בתוך 90 ימים מהיום שבו חדל להיות סוהר.

(ב) הובא סוהר לדין משמעתי ובטרם הסתיימו ההליכים בעניינו חדל להיות סוהר, יופסקו ההליכים, אלא אם כן החליט בית הדין או הדין יחיד, לפי העניין, מטעמים שיירשמו, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, להמשיך בהליכים ובלבד שטרם חלפו מהיום שבו התקיים ההליך האחרון –

(1) לפני בית דין – 90 ימים;

(2) לפני דין יחיד – 45 ימים.

התיישנות עבירה 110 ג, (א) לא יועמד סוהר לדין משמעתי לאחר שחלפו מיום ביצוע עבירת המשמעת תקופות התיישנות כמפורט להלן:

(1) לפני בית דין למשמעת – שלוש שנים;

(2) לפני דין יחיד – שנה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), התנהלו בירור, בדיקה או חקירה בנוגע לעבירת משמעת, בתוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א), לפי העניין, יהל מניין תקופות התיישנות לגביה, כאמור באותו סעיף קטן, ביום ההליך האחרון של הבירור, הבדיקה או החקירה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי הנציב או מי שהוא הסמיך לעניין זה להתיר את העמדתו לדין של סוהר לפני דין יחיד, אף אם חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(2), לרבות אם הוארכה תקופת התיישנות כאמור בסעיף קטן (ב), בנסיבות מיוחדות שיירשמו, ובלבד שלא חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(1).

(ד) הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת או כתב תלונה לדין יחיד בתוך התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) עד (ג), לפי העניין, ולא החל הדין לפני בית הדין למשמעת בתוך שלוש שנים מיום הגשת כתב האישום, או לפני הדין יחיד בתוך שנה מיום הגשת כתב התלונה, יופסקו ההליכים נגד הסוהר, והוא הדין אם חלה הפסקה בדיון בהליך לפני בית הדין למשמעת או הדין יחיד לתקופה העולה על התקופות האמורות, לפי העניין.

התיישנות עונשים 110 ה, עונש שהוטל בדין משמעתי ולא הוחל בביצועו לא יבוצע, ואם הוחל בביצועו והופסק, לא ימשיכו בו –

(1) לעניין עונש שהטיל בית דין – אם חלפה שנה מיום שפסק הדין נעשה חלוט או מיום הפסקת ביצוע העונש, לפי העניין;

(2) לעניין עונש שהטיל דין יחיד – אם חלפו שישה חודשים מיום שהפסק נעשה חלוט או מיום הפסקת ביצוע העונש, לפי העניין.

אי-תלות 110 ה, בענייני שפיטה לפי סימן זה וסימנים ט'ו עד ט"ז, אין על היושב בדין מרות זולת מרותו של הדין, ואין הוא נתון בעניינים אלה למרות מפקדיו.

1110. (א) דיון בבית דין ייערך בדלתיים פתוחות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) רשאי הנציב להורות, לפני הדיון, מטעמים שיירשמו, על עריכת הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות, אם מצא כי הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בביטחון המדינה או בדרכי פעולתו המבצעיות של השירות;

(2) רשאי בית דין להורות, בכל שלב של הדיון, מטעמים שיירשמו, על עריכת הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות, אם מצא כי הדבר דרוש מהטעמים המפורטים בפסקה (1), או אם ראה צורך בכך באחת מאלה:

(א) לשם מניעת פגיעה בשלומו של אדם;

(ב) לשם הגנה על עניינו של קטין או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 368 לחוק העונשין;

(ג) לשם הגנה על עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או בעבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;

(ד) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

(ג) החליט הנציב או בית דין על פי סמכותו לפי הוראות סעיף קטן (ב), על עריכת הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם או לקבוצת בני אדם להיות נוכחים בעת הדיון, כולו או חלקו.

1110. (א)

(1) לא יפרסם אדם דבר על דיון המתנהל בפני בית דין בדלתיים סגורות אלא ברשות בית הדין, ואם הנציב הוא שהורה, לפי הוראות סעיף 110(ב)(1), על עריכת הדיון בדלתיים סגורות – לא יתיר בית דין את הפרסום כאמור אלא לאחר שהובאה לפניו עמדת הנציב לעניין זה.

(2) הסתיים הדיון כאמור בפסקה (1), רשאי הנציב, אם הורה על עריכת הדיון בדלתיים סגורות לפי הוראות סעיף 110(ב)(1), או נשיא בית הדין, אם בית הדין הוא שהורה כאמור לפי הוראות סעיף 110(ב)(2), להתיר את הפרסום, אם ראה שאין עוד מניעה לעשות כן.

(ב) (1) התקיים דיון, כולו או חלקו, בדלתיים פתוחות, רשאי בית הדין לאסור כל פרסום בקשר לדיון, לרבות שם המתלונן, מסמכים שהוגשו לבית הדין, פרוטוקול הדיון, הכרעת הדין או גזר הדין, והכל אם ראה כי הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בביטחון המדינה, בשלומו של אדם או בדרכי פעולתו המבצעיות של השירות.

<sup>4</sup> ס"ח התשנ"ח, עמ' 166.

(2) הסתיים הדיון כאמור בפסקה (1), רשאי נשיא בית הדין להתיר את הפרסום, אם ראה שאין עוד מניעה לעשות כן.

(ג) המפרסם דבר שפרסומו נאסר לפי הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ד) הסמכות לדון בעבירה לפי סעיף זה היא בידי בית משפט השלום.

הפרעות לדיונים 110.ח. (א) בית דין רשאי לצוות על הרחקתו של כל אחד מאלה מאולם בית הדין בעת הדיון:

(1) מי שמפריע לדיוני בית הדין או מתנהג בצורה הפוגעת בכבוד בית הדין; הוראות פסקה זו לא יחולו על מי שנתון באותו עניין לשיפוט משמעותי על פי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, והוא נמצא באולם בית הדין לרגל תפקידו;

(2) מי שיש בנוכחותו, לדעת בית הדין, כדי להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

(ב) ציווה בית הדין כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להתיר שימוש בכוח סביר לשם ביצוע ההרחקה, אם מצא כי הדבר נדרש, ובלבד שהזהיר את מי שציווה על הרחקתו כי בכוחו לעשות כן.

(ג) ציווה בית הדין, לפי הוראות סעיף קטן (א), על הרחקתו של צד להליך, יובאו ההליכים לידיעתו בדרך שיוורה בית הדין.

כיוון בית הדין 110.ט. (א) בית דין, הדן בעניין שבשיפוטו, רשאי להטיל קנס בשיעור כאמור בסעיף קטן (ג), על מי שמתקיים בו אחד מאלה, בין אם הוא סוהר ובין אם אינו סוהר:

(1) הוא הוזמן כדין לבית דין ולא התייצב או עזב לפני שקיבל רשות לעשות כן, ולא הראה סיבה מספקת להעדרו או לעזיבתו;

(2) הוא נדרש כדין על ידי בית דין להמציא מסמך שברשותו ולא המציאו בלא הצדק חוקי;

(3) בהיותו עד בבית דין לא השיב על שאלה שנדרש כדין להשיב עליה או השיב ביודעין תשובה מתחמקת בלא הצדק חוקי.

(ב) בית דין רשאי להטיל על אדם קנס לפי הוראות סעיף קטן (א), אף שלא בפניו.

(ג) קנס שהוטל לפי סעיף קטן (א), לא יעלה על מחצית הסכום האמור בסעיף 40(2) לחוק העונשין, וייגבה בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית משפט בהליך פלילי.

(ד) על החלטת בית דין למשמעת לפי סעיף קטן (א) ניתן לערער לפני בית הדין לערעורים.

<sup>5</sup> ס"ח התשכ"א, עמ' 178.

צו הבאה	<p>110. (א) נאשם, משיב, או מי שהוזמן להעיד בבית דין, שלא התייצב או שלא המציא מסמך לבית דין, אם הצטווה לעשות כן, רשאי בית הדין, אם שוכנע כי אותו אדם נמנע מלהתייצב או מלהמציא את המסמך בלא הצדק סביב, לצוות על הבאתו לפני בית הדין בזמן שיקבע בצו, ובלבד שהזהירו כי בכוננתו לעשות כן.</p>
	<p>(ב) על צו הבאה לפי סעיף זה, יהולו ההוראות לפי סעיף 73 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984<sup>6</sup>, בשינויים המחויבים.</p>
רציפות הדיון	<p>110.א. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית דין למשמעת לדחות את מועד תחילת הדיון או את המשכה; הוחל בגביית הראיות, יימשך הדיון ברציפות, ככל שהדבר ניתן.</p>
ייצוג סוהר בדיון משמעותי	<p>110.ב. (א) סוהר שהוא נאשם, מערער או משיב בדיון לפני בית דין, רשאי להיות מיוצג על ידי עורך דין. (ב) סוהר שהוא נאשם או עורר בדיון לפני דן יחיד, אינו רשאי להיות מיוצג.</p>
נוכחות בדיון	<p>110.ג. (א) בכפוף להוראות סעיף זה, לא יידון סוהר בדיון משמעותי שלא בפניו. (ב) בית דין רשאי לדון סוהר שלא בפניו אם ביקש זאת הסוהר או הביע את הסכמתו לכך ובית הדין סבור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא יהיה בכך משום עיוות דין, ובלבד שהסוהר יהיה נוכח בעת הקראת כתב האישום ומתן פסק הדין, והוא מיוצג על ידי עורך דין. (ג) בית דין רשאי לדון סוהר ולגזור את דינו שלא בפניו אם הוא הוזמן כדיון והוסבר לו בהזמנה שאם לא יתייצב יהיה ניתן לדונו ולגזור את דינו שלא בפניו, ובית הדין סבור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא יהיה בכך משום עיוות דין, ואולם לא יגזור בית דין עונש מחבוש על הסוהר שלא בפניו. (ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), רשאי בית דין, בכל שלב של הדיון, לצוות על התייצבותו של הסוהר. (ה) נגזר דינו של סוהר שלא בפניו, רשאי בית הדין, לבקשת הסוהר, לבטל את הדיון, לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין, אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך 15 ימים מהיום שהומצא לסוהר פסק הדין, ואולם רשאי בית הדין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדון בבקשה כאמור, אף אם הוגשה לאחר תום התקופה האמורה. (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית דין לצוות על הרחקתו של הסוהר, לפי הוראות סעיף 110.</p>

<sup>6</sup> ס"ח התשמ"ה, עמ' 198.



<p>110 י"ד. (א) הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת וטרם החל הדיון, רשאי בית הדין, לבקשת בעל דין, לגבות עדותו של אדם לאלתה, אם ראה שהעדות חשובה לבירור האשמה וכי יש יסוד סביר להניח שלא יהיה ניתן לגבותה במהלך הדיון; החלו בירור או בדיקה או נפתחה חקירה בעבירת משמעת וטרם הוגש כתב אישום, רשאי לעשות כן נשיא בית הדין למשמעת, לבקשת תובע או לבקשת סוהר העשוי להיות נאשם בעבירה.</p>	<p>גביה מוקדמת של עדות</p>
<p>(ב) עדות כאמור בסעיף קטן (א), תיגבה בפני תובע ובפני הנאשם או מי שעשוי להיות נאשם, אלא אם כן החליט בית הדין או נשיא בית הדין, לפי העניין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לגבותה שלא בפני הנאשם או מי שעשוי להיות נאשם.</p>	
<p>110 טו. בבית דין לא יישב שופט שדרגתו נמוכה מדרגת הנאשם.</p> <p>110 טז. (א) יושב בדין נשיא בית הדין – יהיה הוא אב בית הדין; לא יושב בדין נשיא בית הדין – יהיה הבכיר בדרגה אב בית הדין ואם אין בכיר בדרגה, ייקבע אב בית הדין על ידי נשיא בית הדין.</p>	<p>דרגת שופט אב בית דין</p>
<p>(ב) אב בית הדין ינהל את הדיון בישיבות בית הדין ורשאי הוא להורות כל הוראה הדרושה לקיום הסדר במקום הדיון.</p> <p>110 יז. הנציב או מי שהוא הסמיכו לכך ימנה עורך דין שהוא סוהר מדרגת מישר ומעלה, שישמש תובע בבית הדין למשמעת, וכמשיב או כמערער בבית הדין לערעורים, לפי העניין, וייצגה בסעיף זה, "מישר" – למעט מישר משנה.</p>	<p>מינוי תובע</p>
<p>110 יח. (א) שופט או דן יחיד יפסול את עצמו מלישב בדין, מיוזמתו או לפי בקשה מנומקת מאת נאשם, תובע, מערער או משיב, אם סבר כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול הדיון, או כי קיימים טעמים אחרים המצדיקים לעשות כן.</p> <p>(ב) נטענה טענת פסלות נגד שופט או דן יחיד, יחליט בה בית הדין או הדן יחיד, לפי העניין, לפני שייתן כל החלטה אחרת.</p>	<p>פסלות שופט או דן יחיד</p>
<p>(ג) (1) החליט דן יחיד לפסול את עצמו מלישב בדין, יועבר הדיון לדן יחיד אחר; החליט הדן יחיד שלא לפסול את עצמו מלישב בדין, יציין בהחלטתו את הנימוקים לכך.</p> <p>(2) החליט הנציב לפסול את עצמו מלישב בדין בעניינו של נאשם בדרגת תת-גונדר ומעלה, יועבר הדיון, על אף הוראות סעיף 110 כה, לרב-גונדר או לשופט שיצאו לקצבה ושמינה השר לעניין זה.</p>	

(ד) החליט שופט לפסול את עצמו מלישב בדין – ימונה שופט אחר תחתיו; החליט שופט של בית דין למשמעת שלא לפסול את עצמו – רשאי בעל דין לערור על הדחיה לפני נשיא בית הדין לערעורים בדרך שתיקבע בפקודות השירות; החליט שופט של בית דין לערעורים שלא לפסול את עצמו – רשאי בעל דין לערור על הדחיה לפני נשיא בית דין לערעורים שיצא לקצבה ושמינה הנציב לעניין זה.

החלטת היושב בדין 110 י.ט. (א) נפטר שופט שיושב בדין משמעותי בבית דין או דן יחיד או שבוטל או פקע מינויו או נבצר ממנו לשבת בדין מסיבה אחרת, ימונה שופט או דן יחיד, לפי העניין, אחר תחתי.

(ב) בית הדין בהרכבו החדש או דן יחיד רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו; ואולם אם התנגד הנאשם להמשך הדיון כאמור יקיים בית הדין או הדן יחיד את הדיון מתחילתו, אלא אם כן סבה מנימוקים שיירשמו, כי המשך הדיון כאמור דרוש לשם עשיית צדק.

הפסקת כהונה של שופט או דן יחיד 110 כ.ב. (א) הנציב רשאי להוציא שופט מרשימת השופטים שקבע לפי הוראות סעיף 110 לז, אם הורשע בעבירה או שמתנהלת נגדו הקירה, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, ואולם קביעה כאמור לגבי חבר בית דין שאינו סוהר, תהיה בסמכות השר; הוצא שופט היושב בדין משמעותי מרשימת השופטים כאמור, יבוטל מינויו כשופט בהליך המתנהל בבית הדין.

(ב) היה היושב בדין משמעותי בבית דין סוהר והדל להיות סוהר, יפקע מינויו, ואולם רשאי נשיא בית הדין לאפשר לו לסיים דיון בעניין שהחל בו; החליט נשיא בית הדין לעשות כן, יפקע המינוי בתום הדיון.

(ג) חדל נשיא בית הדין או הדן יחיד להיות סוהר יפקע מינויו, ואולם רשאי הנציב לאפשר לו לסיים דיון בעניין שהחל בו; החליט הנציב לעשות כן, יפקע המינוי בתום הדיון.

שתיקת נאשם 110 כ.ב. הימנעות נאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה, וכן סיוע לראיות התביעה במקום שסבר בית הדין כי דרוש להן סיוע.

קבילות אמרה 110 כ.ב. אמרה שמסר נאשם בהליך משמעותי, לא תשמש ראיה נגדו בהליך פלילי.

פסק דין במשפט פלילי 110 כ.ג. הממצאים והמסקנות של פסק דין סופי במשפט פלילי שנוהל נגד סוהר, יראו אותם כמוכחים בהליך משמעותי נגד אותו סוהר.

חיסיון 110 כ.א. (א) אין אדם חייב למסור, ובית דין או דן יחיד לא יקבל, ראיה, אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בשלמו של אדם, בדרכי פעולתו של השירות או בעניין ציבורי חשוב אחר, או אם השר, בהסכמת שר הביטחון, הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בביטחון המדינה, אלא אם כן מצא שופט בית הדין לערעורים, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש שלא לגלותה.

(ב) הוגשה לבית דין למשמעת או לדין יחיד תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית הדין או הדין היחיד, לפי העניין, על פי בקשת בעל הדין המבקש את גילוי הראיה, להפסיק את הדיון לתקופה שיקבע כדי לאפשר את הגשת העתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.

(ג) הוראות סעיף 46(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 יחולו, בשינויים המהויבים, על דיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף זה.

**סימן ט'1: דין יחיד**

<p>110. (א) דרגת דין יחיד תהיה גבוהה בשתי דרגות לפחות מדרגת הנאשם, ואולם רשאי הנציב לרן נאשם אף אם דרגת הנאשם נמוכה מדרגתו בדרגה אחת בלבד.</p> <p>(ב) היה הנאשם סוהר שדרגתו מישר ומעלה, יהיה הדין יחיד קצין שיפוט בכיר בלבד.</p>	<p>דרגת דין יחיד</p>
<p>110. (א) בתום הדיון יחליט דין יחיד, מטעמים שיירשמו, על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו.</p> <p>(ב) הרשיע דין יחיד את הנאשם – יגזור את דינו, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לעונש, ובכלל זה הבאת עדים.</p>	<p>פסק</p>
<p>110. (א) דין יחיד הדין בעבירת משמעת, לא יזכה את הנאשם אלא לאחר שנתן למי שנפגע במישרין מהמעשה נושא העבירה הזדמנות להשמיע את עדותו לפניו.</p> <p>(ב) זוכה נאשם בלא שניתנה לנפגע הזדמנות להשמיע את עדותו, כאמור בסעיף קטן (א), בטל הפסק מעיקרו, ולעניין זה לא יחולו לגביו הוראות סעיף 108.</p>	<p>חובת זימון נפגע</p>
<p>110. דין יחיד רשאי להרשיע נאשם בעבירת משמעת שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב התלונה, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.</p>	<p>הרשעה בעבירת משמעת על פי עובדות שלא נטענו בכתב התלונה</p>
<p>110. דין יחיד רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מעבירות המשמעת שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.</p>	<p>הרשעה בעבירות משמעת אחדות</p>
<p>110. דין יחיד, שהרשיע נאשם בעבירת משמעת, יטיל עליו עונשים כמפורט להלן, כולם או חלקם:</p> <p>(1) היה הדין יחיד קצין שיפוט –</p> <p>(א) נזיפה;</p> <p>(ב) נזיפה המורדה;</p> <p>(ג) קנס שאינו עולה על שכר של המישה ימים כפי שנקבע בפקודות השירות, ואולם –</p>	<p>סמכות ענישה של דין יחיד</p>

<sup>7</sup> דינו מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

- (1) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר – קנס שאינו עולה על שישה משכר יסוד חודשי של יוצא צבא בשירות סדיר בשעת הטלת העונש;
- (2) לגבי נאשם שחדל להיות סוהר ושאינו יוצא צבא בשירות סדיר – קנס שאינו עולה על שישה משכר מינימום, כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987<sup>4</sup> (בפקודה זו – שכר מינימום);
- (ד) ריתוק למקום השירות לתקופה שאינה עולה על חמישה ימים, ובלבד שלא יוטל ריתוק על מי שחדל להיות סוהר;
- (ה) בעבירת משמעת הכרוכה בנהיגה ברכב של השירות – פסילת רישיון נהיגה מטעם משטרת ישראל לתקופה שאינה עולה על 30 ימים;
- (ו) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר – מחבוש לתקופה שאינה עולה על שבעה ימים;
- (2) היה הדין יחיד קצין שיפוט בכיר –
- (א) נזיפה;
- (ב) נזיפה חמורה;
- (ג) קנס שאינו עולה על שכר של עשרה ימים כפי שנקבע בפקודות השירות, ואולם –
- (1) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר – קנס שאינו עולה על שלוש משכר יסוד חודשי של יוצא צבא בשירות סדיר בשעת הטלת העונש;
- (2) לגבי נאשם שחדל להיות סוהר ושאינו יוצא צבא בשירות סדיר – קנס שאינו עולה על שלוש משכר מינימום;
- (ד) ריתוק למקום השירות לתקופה שאינה עולה על עשרה ימים, ובלבד שלא יוטל ריתוק על מי שחדל להיות סוהר;
- (ה) בעבירת משמעת הכרוכה בנהיגה ברכב של השירות – פסילת רישיון נהיגה מטעם משטרת ישראל לתקופה שאינה עולה על 60 ימים;
- (ו) לגבי נאשם שהוא יוצא צבא בשירות סדיר – מחבוש לתקופה שאינה עולה על 35 ימים.
- דחיית ביצוע עונש 110ל.א. דן יחיד רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדרוח את ביצוע העונש או לקבוע תנאים לביצועו במעמד מתן הפסק, ואם הוגש ערר – גם לאחר מתן הפסק וכל עוד לא החל הדיון בערר; החל הדיון בערר, תהא הסמכות האמורה נתונה לדן בערר.

<sup>4</sup> ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

<p>110ל.ב. (א) (1) סוהר שהרשיעו דן יחיד רשאי, בתוך 15 ימים מיום שהומצא לו הפסק, להגיש ערר על הפסק, ואם הויב בתשלום פיצויים לפי הוראות סעיף 110סה – גם על החיוב כאמור, בדרך שקבע השה</p>	ערר על פסק
<p>(2) זוכה סוהר על ידי דן יחיד בהליך משמעתי שנפתח עקב חקירה של משטרת ישראל או של ועדת חקירה כאמור בסעיף 131א, רשאי סוהר בכיר שהנציב הסמיך לעניין זה להגיש ערר על הפסק, אם סבר כי יש ראיות מספיקות להוכחת אשמתו של הסוהר, בתוך 15 ימים מיום שהומצא לו הפסק.</p>	
<p>(ב) בערר ידון קצין שיפוט בכיר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת הדן יחיד שנתן את הפסק ושמונה לכך בדרך שקבע השה</p>	
<p>(ג) קצין שיפוט בכיר שמונה לדון בערר רשאי לדון בו, אף אם הוגש לאחר המועד האמור בסעיף קטן (א), אם הוכח, להנחת דעתו, כי היה הצדק סביר לאיחור.</p>	
<p>(ד) העורר רשאי לחזור בו מעררו כל עוד לא ניתנה החלטה בערה.</p>	
<p>(ה) הוראות סעיף 110 יחולו, בשינויים המחויבים, גם לגבי מי שדן בערה.</p>	
<p>110ל.ג. על אף הוראות סעיף 110ל.ב.א), פסק של הנציב בשבתו כדן יחיד או פסק של רב-גונדר או שופט שיצא לקצבה, שאליו הועבר הדין לפי הוראות סעיף 110ג.2), הוא פסק סופי.</p>	סופיות פסק של רב גונדר ושל שופט
<p>110ל.ד. (א) קצין שיפוט בכיר הדן בערר רשאי –</p>	סמכויות קצין שיפוט בכיר הדן בערר
<p>(1) לקבל את הערר ולזכות את הנאשם;</p>	
<p>(2) להקל בעונשו;</p>	
<p>(3) לדרוח את הערר;</p>	
<p>(4) להרשיע בעבירת משמעת אחרת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.</p>	
<p>(ב) היה הערר על חיוב בתשלום פיצויים לפי סעיף 110סה, רשאי קצין השיפוט הבכיר הדן בערר לבטל את החיוב בתשלום או להפחית את שיעור הפיצויים.</p>	
<p><b>סימן ט'2: בית דין למשמעת</b></p>	
<p>110ל.ה. הנציב יכונן, בצו, בית דין למשמעת שידון סוהרים בעבירות משמעת, ויקבע את מקום מושבו.</p>	כינון בית דין למשמעת
<p>110ל.ו. הנציב ימנה נשיא לבית הדין למשמעת שהוא עורך דין וסוהר בכיר, שדרגתו תיקבע בפקודות השירות.</p>	מינוי נשיא בית הדין
<p>110ל.ז. (א) מותב בית דין למשמעת יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין, שהם סוהרים בכירים, מהם שניים לפחות משפטנים; השופטים ימונו מתוך רשימת שופטים שקבע הנציב.</p>	מינוי מותב בית הדין

<p>(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), מותב בית דין למשמעת הדין בעבירת משמעת של סוהר לפי פרטים 8א או 19 לתוספת השניה, שנעברה כלפי אדם שאינו סוהר, יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין למשמעת, כמפורט להלן:</p> <p>(1) שני סוהרים בכירים, מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף קטן (א), מהם אחד לפחות משפטן;</p> <p>(2) נציג ציבור, מתוך רשימת נציגי ציבור הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום, שקבע השר בהסכמת שר המשפטים.</p>	<p>בית דין למשמעת בשופט אחד</p>
<p>110לח. על אף הוראות סעיף 110לז(א), ידון בית דין למשמעת בשופט אחד, אם הורה זאת נשיא בית הדין או מי שהוא הסמיך לכך; שופט כאמור יהיה סוהר בכיר שהוא עורך דין, שימנה נשיא בית הדין למשמעת מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף 110לז(א).</p>	
<p>110לט. מותב בית דין למשמעת שמונה לפי הוראות סעיף 110לז(ב), מוסמך לדון בעבירות משמעת נוספות על אלה המנויות באותו סעיף, ובלבד שהן כלולות באותו כתב אישום.</p>	<p>הרחבת סמכות</p>
<p>110מ. בתום בירור האשמה יחליט בית הדין למשמעת, מטעמים שיירשמו, על זיכוי הנאשם, או, אם מצא אותו אשם – על הרשעתו (בסימן זה ובסימנים 3 עד 6 – הכרעת הדין).</p>	<p>הכרעת הדין</p>
<p>110מא. בית דין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בעבירת משמעת שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלו לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.</p>	<p>הרשעה בעבירת משמעת על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום</p>
<p>110מב. בית הדין למשמעת רשאי להרשיע נאשם בכל אחת מעבירות המשמעת שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.</p>	<p>הרשעה בעבירות אחדות</p>
<p>110מג. הורשע נאשם בעבירת משמעת, רשאים התובע והנאשם להביא ראיותיהם לעניין העונש, לרבות ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם.</p>	<p>ראיות לעניין העונש</p>
<p>110מד. (א) הורשע נאשם בעבירת משמעת יגזור בית הדין למשמעת את דינו ויטיל עליו עונשים אלה, כולם או חלקם:</p>	<p>סמכות ענישה של בית דין למשמעת</p>
<p>(1) נזיפה;</p> <p>(2) נזיפה חמורה;</p> <p>(3) קנס שאינו עולה על כפל הקנס שמוסמך דן יחיד שהוא קצין שיפוט בכיר להטיל לפי סעיף 110ל(2)(ג), לפי העניין;</p> <p>(4) ריתוק למקום השירות לתקופה שאינה עולה על 45 ימים;</p> <p>(5) מחבוש לתקופה שאינה עולה על 45 ימים;</p> <p>(6) הורדה בדרגה;</p>	

- (7) בעבירת משמעת הכרוכה בנהיגה ברכב של השירות – פסילת רישיון נהיגה מטעם משטרת ישראל לתקופה שאינה עולה על 90 ימים.
- (ב) לא יוטל עונש ריתוק או מחבוש לפי סעיף זה על מי שחדל להיות סוהר.
- (ג) הורדה בדרגה לפי סעיף זה תהיה לתקופה שתיקבע בפקודות השירות, ואולם רשאי בית הדין למשמעת לקבוע תקופה אחרת מטעמים שיירשמו.
- דחיית ביצוע עונש 110מ. (א) במעמד מתן גזר הדין רשאי בית דין למשמעת, ולאחר מתן גזר הדין – רשאי אב בית הדין שגזר את הדין, לבקשת נאשם ומטעמים שיירשמו, לדחות את ביצוע העונש או לקבוע תנאים לביצועו, והכל עד להגשת ערעור או עד המועד שבו חלף המועד להגשת ערעור.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הוגש ערעור על פסק הדין, יגיש הנאשם את בקשתו לדחיית ביצוע העונש או לקביעת תנאים לביצועו לנשיא בית הדין לערעורים, שתהא נתונה לו הסמכות האמורה בסעיף זה.
- בית דין שנחלקו בו 110מ. בית דין שנחלקו בו רוב לענין סוג העונש או מידתו, תכריע דעת אב בית הדין.
- סימן ט'3: בית דין לערעורים**
- 110מ. השר יכונן, בצו, בית דין לערעורים, שידון בערעורים על פסקי דין של בית דין למשמעת ויקבע את מקום מושבו.
- 110מ. השר ימנה נשיא לבית הדין לערעורים שהוא סוהר בכיר שדרגתו תיקבע בפקודות השירות.
- 110מ. (א) מותב בית הדין לערעורים יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין, שהם סוהרים בכירים, מהם לפחות שני משפטים; השופטים ימונו מתוך רשימת שופטים שקבע הנציב.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ניתן למנות שני סוהרים בכירים שהם משפטים, ימנה נשיא בית הדין, במקום אחד מהם, עורך דין משירות המדינה מתוך רשימת עורכי דין הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום שקבע לענין זה השר בהסכמת שר המשפטים.
- 110נ. (א) נאשם שהורשע בבית דין למשמעת, וכן הנציב או מי שהוא הסמיך לכך, רשאים, בתוך 45 ימים מיום מתן פסק הדין, לערער על הברעת הדין, על גזר הדין או על פסק הדין כולו, ורשאים הם לעשות כן גם אם חדל הנאשם להיות סוהר.
- (ב) ניתן פסק הדין שלא במעמד הנאשם או התובע, יחל מניין התקופה להגשת הערעור כאמור בסעיף קטן (א) מן היום שבו הומצא לו פסק הדין, בדרך שתיקבע בפקודות השירות.
- 110נ. ערעור יהיה בהגשת כתב ערעור לבית הדין לערעורים, חתום בידי המערער או באיכוחו, בדרך שקבע השר

<p>110ג. מערער רשאי לחזור בו מערעורו בכל שלב של הערעור, ואולם משהסתיימו טענות בעלי הדין, לא יחזור בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.</p>	<p>חזרה מערעור</p>
<p>110ג. (א) הדין בערעור יהיה בפני בעלי הדין; ואולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב, רשאי בית הדין לערעורים לדון בערעור שלא בפניו, ואם לא התייצב המערער – רשאי הוא לדהות את הערעור מטעם זה בלבד.</p>	<p>דין בערעור בפני בעלי הדין</p>
<p>(ב) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו, יבטל בית הדין לערעורים את ההחלטה על דחיית הערעור על פי בקשת המערער, וישמע את הערעור, אם נוכח כי היתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך 15 ימים מיום שהחלטת הרחיה הודעה למערער, ואולם רשאי בית הדין לערעורים, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לדון בבקשה כאמור, אף אם הוגשה לאחר תום התקופה האמורה.</p>	<p>סמכות בית הדין לערעורים</p>
<p>110ג. בית הדין לערעורים רשאי לעשות אחת מאלה:  (1) לקבל את הערעור, כולו או חלקו, לשנות את פסק הדין של בית הדין למשמעת, או לבטלו ולתת אחר במקומו;  (2) לדהות את הערעור;  (3) לתת בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שבית הדין למשמעת היה מוסמך לתתה, ובכלל זה להרשיע נאשם בעבירת משמעת שאשמתו בה התגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם העבירה שונה מזו שהורשע בה בבית הדין למשמעת, או שהעובדות שהוכחו לא נטענו בו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; ואולם לא יטיל בית הדין לערעורים על הנאשם עונש חמור מהעונש שהוטל עליו, אלא אם כן הוגש ערעור על קולת העונש;  (4) להחזיר את הדין לבית הדין למשמעת שנתן את פסק הדין, עם הוראות.</p>	<p>סמכות בית הדין לערעורים</p>
<p>110ג. לנשיא בית הדין לערעורים תהיה סמכות לדון בכל עניין שבסדרי דין, הנתונה לפי סימן זה לבית הדין לערעורים, וכן סמכות לעשות פעולה שבית הדין נדרש לעשותה, ובכלל זה –  (1) הארכת מועדים להגשת ערעור לאחר שעברה התקופה להגשתו כאמור בסעיף 110ג, אם מצא כי מן הראוי לעשות כן בנסיבות העניין;  (2) דחיית ביצוע עונש, הפסקתו או קביעת תנאים לביצועו.</p>	<p>סמכות נשיא בית הדין לערעורים</p>
<p>110ג. פסק דין של בית דין לערעורים הוא סופי.</p>	<p>פסק דין סופי</p>



#### סימן ט'4: משפט חוזר

1110.נ.א (א) נשיא בית הדין לערעורים רשאי להורות כי בית הדין לערעורים או בית הדין למשמעת שקבע לכך, יקיים משפט חוזר בעניין משמעותי שנפסק בו סופית, גם אם חדל הנאשם להיות סוהר, אם ראה כי התקיים אחד מאלה:

(1) בית משפט או בית דין פסק כי ראיה מהראיות שהובאו באותו עניין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראיה זאת היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;

(2) הוצגו עובדות או ראיות העשויות, לבדן או יחד עם החומר שהיה לפני בית הדין בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון;

(3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה עבירה, ומהנסיבות שהתגלו במשפטו של אותו אדם אחר נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה;

(4) התעורר חשד של ממש כי בהרשעה נגרם לנידון עיוות דין.

(ב) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון וכן לנציב או למי שהוא הסמיכו לכך.

1110.נ.א (א) במשפט חוזר יהיו לבית דין כל הסמכויות הנתונות לו לפי סימנים ט', ט"ז ו-ט"ו, פרט לסמכות להחמיר בעונש; בית הדין רשאי לתת כל צו הנראה בעיניו כדי לפצות נידון שנשא את עונשו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן המשפט החוזר, או לתת כל סעד אחר.

(ב) צו לפי סעיף קטן (א) טעון אישור של בית משפט מחוזי, ודינו, משאושר, כדין פסק דין של בית משפט שניתן בעניין אזרחי.

#### סימן ט'5: דרכי ענישה

1110.נ.א (א) הטיל בית דין או דן יחיד עונש מחבוש, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או חלקו, יהיה על תנאי.

(ב) מי שנידון למחבוש על תנאי לא יישא את עונשו, אלא אם כן עבה בתוך התקופה שנקבעה בגזר דינו, שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (בסימן זה – תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בגזר הדין, והורשע בעבירת המשמעת הנוספת (בסעיף זה – עבירת משמעת נוספת), בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

(ג) תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין.

(ד) קביעת עבירות משמעת נוספות לפי סעיף קטן (ב) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסוימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; היתה העבירה

משפט חוזר

סמכויות בית הדין במשפט חוזר ופיצוי

מחבוש על תנאי

כאמור עבירה המפורטת בפרטים 1 או 3 לתוספת השניה, תתואר ההתנהגות העבריינית המהווה אותה; אוזכרה הוראת חוק ובוטלה לאחר מכן, והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.

(ה) נאשם שנידון לעונש מחבוש על תנאי והורשע בשל עבירת משמעת נוספת, יורה בית הדין או הדין יחיד על הפעלת המחבוש על תנאי.

(ו) הוטל על נאשם מחבוש בפועל בשל עבירת משמעת נוספת והופעל נגדו עונש המחבוש על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 110סא, את שתי תקופות המחבוש בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדין יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת המחבוש הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 70 ימים.

הארכת תקופת התנאי

110סא. (א) בית דין או דן יחיד שהרשיע נאשם בעבירת משמעת נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבוש, רשאי, על אף הוראות סעיף 110נט(ה) במקום לצוות על הפעלת מחבוש על תנאי, להורות על הארכת תקופת התנאי או הידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנה אחת, אם שוכנע, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בנסיבות העניין לא יהיה זה צורך להפעיל את המחבוש על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית דין או דן יחיד בסמכותו לפי סעיף קטן (א) אלא לגבי ההרשעה הראשונה של נאשם בשל עבירת משמעת נוספת.

(ג) האריך בית דין או דן יחיד את תקופת התנאי לתקופה נוספת, לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית דין או דן יחיד את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת ביום מתן פסק הדין או הפסק.

נשיאת מספר עונשי מחבוש

110סא. נאשם שנידון בדין משמעתי לעונש מחבוש, ולפני שנשא את כל עונשו חזר ונידון בדין משמעתי לעונש מחבוש, יישא עונש מחבוש אחד של התקופה הארוכה ביותר; ואולם רשאי בית הדין או הדין יחיד המטיל את העונש המאוחר להורות כי הנידון יישא את שני עונשי המחבוש, כולם או חלקם, בזה אחר זה, ובלבד שתקופת המחבוש הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 70 ימים.

מקום נשיאת עונש מחבוש

110סב. (א) סוהר שהוטל עליו עונש מחבוש יישא את עונשו במיתקן השירות שקבע הנציב; הוטל עונש מחבוש על יוצא צבא בשירות סדיר, יישא את עונשו במיתקן השירות כאמור, או במיתקן צבאי שקבע הנציב בהסכמת ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל.

(ב) הנציב יקבע את סדרי המינהל, המשמר, המשטר והמשמעת במיתקן השירות שנקבע לנשיאת עונש מחבוש.

תנאי המחבוש 110ס. (א) סוהר הנושא עונש מחבוש יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.

(ב) סוהר כאמור בסעיף קטן (א), יהיה זכאי, בין השאר, לכל אלה:

(1) תנאי תברואה הולמים, תנאים שיאפשרו לו לשמור על ניקיונו האישי, טיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ותנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא;

(2) מייטה, מזון ושמיכות לשימושו האישי והחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בפקודות השירות;

(3) מזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו;

(4) תנאי תאורה ואוורור סבירים בתא;

(5) הליכה יומית באוויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בפקודות השירות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של שמירה על שלומו של הסוהר;

(6) קבלת מבקרים, שליחת מכתבים וקבלתם וכן קיום קשר טלפוני, כפי שייקבע בפקודות השירות.

(ג) סוהר הנושא עונש מחבוש ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המחבוש, ישמור על הניקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדרי המשטר והמשמעת במקום המחבוש.

110ס. (א) ניתן לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, נגד סוהר המוחזק במחבוש, כשקיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הבריחה או את הנזק כאמור וכדי להשליט סדר ומשמעת במקום המחבוש.

(ב) סוהר המוחזק במחבוש, שלא מילא חובות שהוא חייב בקיומן במקום המחבוש, ניתן לנקוט נגדו אמצעי משמעת לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לפני הקצין הממונה על מקום המחבוש; בסעיף קטן זה, "אמצעי משמעת" – אחד או יותר מאלה: שלילת זכותו של הסוהר להחזיק חפצים, שלילת זכותו למבקרים, שלילת זכותו לשליחת מכתבים ולקבלתם וכן לקיום קשר טלפוני או החזקתו בבידוד במקום המחבוש לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים רצופים.

110ס. (א) בית דין או דן יחיד שהרשיע סוהר בעבירת משמעת רשאי להייבן, נוסף על כל עונש, בתשלום פיצויים על נזק לרכוש שנגרם במישרין עקב העבירה, ובית דין – גם בתשלום פיצויים על נזק לגוף שנגרם כאמור; בית דין או דן יהיה לא יחייב נאשם בתשלום פיצויים לפי סעיף זה בסכום העולה על שכרו החודשי האחרון ששולם לו לפני הטלת החיוב, ואולם לגבי נאשם שחדל להיות סוהר ואינו יוצא צבא בשירות סדיר,

אמצעי ריסון ומשמעת

חיוב פיצויים

לא יעלה הסכום כאמור על השכר הממוצע כהגדרתו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.<sup>9</sup>

(ב) חיוב בפיצויים לפי סעיף זה אינו פוטר מאחריות לנזקים לפי כל דין.

110ס. (א) התחייב סוהר בדין משמעתי לשלם קנס או פיצויים, ייגבו הקנס או הפיצויים על ידי ניכוי מהסכומים המגיעים לו עקב שירותו בשירות, בדרך שתקבע בפקודות השירות, ובלבד ששיעור הניכוי ממשכורתו החודשית לא יעלה בחודש אחד על השיעורים הקבועים בסעיף 8 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958<sup>10</sup>; לא ניתן לגבות את הקנס או הפיצויים על ידי ניכוי כאמור, ייגבו בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית המשפט בהליך פלילי.

(ב) קנסות ופיצויים שנגבו כאמור בסעיף קטן (א) ישולמו לקרן הכללית של בתי הסוהר.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), חויב סוהר בדין משמעתי לשלם פיצויים לפי הוראות סעיף 110ס(א) לאדם שניזוק עקב העבירה, ישולמו הפיצויים לאותו אדם.

#### סימן ט"ז: הוראות שונות

110ס. תקופת מאסר או מחבוש שנשא סוהר שהוא יוצא צבא בשירות סדירה או תקופה שבה נעדר מן השירות שלא כדין ושעליה נידון, לא תבוא במניין תקופת השירות שהוא חייב בה לפי חוק שירות ביטחון, אלא אם כן ניתנה הוראה אחרת מאת דן יחיד, בית דין או בית משפט.

110ס. (א) סוהר שהורשע בעבירת משמעת לפי פרט 5 לתוספת השניה או שנעדר מן השירות באחת מהנסיבות המפורטות להלן, לא יהיה זכאי לשכר בעד כל יום או חלק ממנו של היעדרות:

(1) הסוהר היה נתון במעצר או שוחרר בערובה בתנאים מגבילים המונעים ממנו להתייצב לשירות;

(2) הסוהר היה נתון במאסר או במחבוש.

(ב) הנציב או מי שהוא הסמיך לכך רשאי, על אף הוראות סעיף קטן (א), להורות, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לרבות מטעמי מצב כלכלי-חברתי של הסוהר, זיכוי של הסוהר או בשל אי-הגשת כתב אישום או כתב תלונה נגדו, כי ישולם לסוהר כאמור באותו סעיף קטן, השכר שהיה מקבל, כולו או חלק, לולא התקיימו לגביו הוראות הסעיף הקטן האמור.

110ס. (א) סוהר שהורשע, ישולם לו, בעד התקופה שמתחילת השעייתו עד מועד הזיכוי או ההרשעה, חלק משכרו כפי שהנציב יראה לנכון, ובלבד שהחלק האמור לא יפחת ממחצית שכרו; הנציב יבחן מזמן לזמן את החלטתו לפי סעיף זה.

גביית קנסות ופיצויים

תקופת שלא יבואו במניין תקופת שירות ביטחון

אזכאות לשכר בעד ימי היעדרות

שכר בעת השעיה

<sup>9</sup> ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.  
<sup>10</sup> ס"ח התשי"ח, עמ' 92.

(ב) סוהר שהושעה ולא הועמד לדין או שהועמד לדין וזוכה, זכאי להשלמת שכרו בעד תקופת השעייתו.

(ג) הועמד סוהר לדין על חלק מהעבירות שבעטיין הושעה, או זוכה מחלק מן העבירות שעליהן הועמד לדין, רשאי הנציב, מטעמים שיירשמו, להורות שישולם לו השכר שהיה מקבל אילו לא היה השעה, בניכוי חלק השכר שקיבל בתקופת השעייתו לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוחלט לפטרו מהשירות; פוטר הסוהר מן השירות – לא יהיה זכאי להשלמת שכרו.

(ד) השתכר סוהר מעבודה נוספת בתקופת השעייתו, ינוכו סכומי השכר שקיבל מעבודתו הנוספת מן השכר שישולם לו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

110ע. (א) נפטר סוהר, ייפסק כל הליך משמעותי נגדו. מות סוהר

(ב) היה ערעור מטעם הנאשם תלוי ועומד ונפטר הנאשם, רשאי בית הדין לערעורים להרשות שהדין יימשך, ולקבוע כי בן משפחתו, יורשו, מבצע צוואתו או מנהל עובונו ימשיך בערעור במקום הנאשם.

110ע.א. הנציב רשאי לפטר סוהר שנידון בהליך משמעותי או פלילי, אף אם זוכה, אם הוא סביר עקב הדין המשמעותי או הפלילי, כי אין הסוהר מתאים להמשיך ולשרת בשירות, ובלבד שסוהר בכיר לא יפוטר אלא באישור השר. פיטורים עקב הליך משמעותי או פלילי

110ע.ב. (א) הנציב רשאי, בנסיבות מיוחדות שיירשמו, לבטל עונש שהוטל בדין משמעותי בפסק דין או בפסק סופי, להפחית ממנו או להחליפו בעונש קל ממנו. ביטול עונש או הקלה בו

(ב) חויב סוהר בדין משמעותי בפסק דין או בפסק סופי, בתשלום פיצויים לפי סעיף 110סד, בשל נזק שנגרם לרכוש השירות, רשאי הנציב, בנסיבות מיוחדות שיירשמו, לבטל את החיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם.

110ע.ג. אין בהוראות סימן זה וסימנים ט' עד ט"ז כדי לגרוע מסמכויות השר והנציב שנתונות לשר או לנציב, לגבי סוהר, לפי פקודה זו. שמירת סמכויות השר והנציב

תיקון סעיף 111

6. בסעיף 111 לפקודה –

(1) בהגדרה "מעשה", לפני "לרבות" יבוא "מעשה כאמור בסעיף 116";

(2) אחרי ההגדרה "מעשה" יבוא:

"סוהר" – לרבות יוצא צבא בשירות סדיר, אלא אם כן נאמר אחרת;

"סוהר נפגע" או "שוטר נפגע" – מי שרואה עצמו נפגע ממעשה שנעשה לגביו בעת היותו סוהר או שוטר, לפי העניין;

"שוטר" – כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, שצורף לשירות לתקופה מוגדרת מראש ולמטרה מסוימת;".

7. במקום סעיף 112 לפקודה יבוא:

החלפת סעיף 112 והוספת סעיפים 112א עד 112ג

<sup>11</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

כשירות נציב קבילות 112. (א) השר, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת סוהרים ומינויו הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, ימנה נציב קבילות סוהרים (בפקודה זו – נציב הקבילות).

(ב) כשיר להתמנות נציב קבילות סוהרים מי שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא כשיר להתמנות שופט של בית משפט מחוזי;

(2) הוא אינו סוהר;

(3) הוא בעל ידע מקצועי, רקע או ניסיון בתחומים הנוגעים לשירות;

(4) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש נציב הקבילות.

(ג) תקופת כהונתו של נציב הקבילות תהיה חמש שנים מיום מינויו; השר, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי להאריך תקופה זו לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים.

(ד) הודעה על מינויו של נציב הקבילות ועל המען למשלוח קבילות תפורסם ברשומות.

פקיעת כהונה 112 א. נציב הקבילות יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;

(2) הוגש נגדו כתב אישום בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לשמש נציב הקבילות.

העברה מכהונה 112 ב. השר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי להעביר את נציב הקבילות מתפקידו לפני תום תקופת כהונתו, אם נבצר ממנו למלא את תפקידיו במשך תקופה העולה על שישה חודשים רצופים.

סגן נציב הקבילות 112 ג. (א) השר ימנה סגן לנציב הקבילות (בסעיף זה – סגן הנציב).

(ב) נבצר מנציב הקבילות, דרך ארעי, למלא את תפקידיו, ימלא סגן הנציב את מקומו, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי השר להאריך את התקופה האמורה לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות שבהן ישמש סגן הנציב כממלא מקומו של נציב הקבילות, לא יעלה על שישה חודשים.

(ג) התפנתה משרתו של נציב הקבילות וטרם התמנה אחר במקומו, ישמש סגן הנציב כממלא מקומו של נציב הקבילות עד למינויו נציב הקבילות כאמור בסעיף 112.

החלפת סעיף 113 8. במקום סעיף 113 לפקודה יבוא:

"הרשאים להגיש קבילה" 113. רשאים להגיש קבילה סוהר נפגע, שוטר נפגע או אדם מטעמם, ובלבד שאותו אדם אינו סוהר או שוטר לפי העניין, ואם נפטר הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע – הורהו, בן זוגו, בנו או בתו, אחיו או אחותו, או מי מטעמם."

9. בסעיף 114 לפקודה – תיקון סעיף 114

- (1) בכותרת השוליים, המילה "דרך" – תימחק;
- (2) ברישה, המילים "תישלח בדואר אזרחי או בדואר פנימי של השירות", – יימחקו;
- (3) בפסקה (1), במקום "ותפקידו" יבוא "תפקידו ומענו", אחרי "הסוהר הנפגע" יבוא "או השוטר הנפגע", אחרי "והיחידה שבה הוא משרת" יבוא "או שירת, או שאליה הוא מצורף או צורף" ובמקום "הגיש את הקבילה מי שחדל להיות סוהר או אדם כאמור בסעיף 113(2)" יבוא "היה הקובל אדם שאינו השוטר הנפגע או הסוהר הנפגע";
- (4) בפסקה (3), במקום "לרבות המועד שבה אירע" יבוא "לרבות הפגיעה שנגרמה בעקבותיו, המועד שבו אירע, זהות עדים אם ישנם";
- (5) במקום פסקה (4) יבוא:  
" (4) הוגשה לגורם רשמי, בשירות או מחוץ לשירות, פניה בנושא הקבילה – זהות הגורם והתייחסותו, אם התקבלה."

10. בסעיף 115 לפקודה – תיקון סעיף 115

- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "הנקבל";
- (2) המילים "כאמור בסעיף 116" – יימחקו.

11. בסעיף 116 לפקודה – תיקון סעיף 116

- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "נושא לקבילה";
- (2) בפסקה (1), אחרי "בסוהר הנפגע" יבוא "או בשוטר הנפגע";
- (3) בפסקה (2), אחרי "הסוהר הנפגע" יבוא "או של השוטר הנפגע";
- (4) בפסקה (3), אחרי "המחייבות בשירות" יבוא "או למינהל תקין" והמילים "או שהוא, לדעת הקובל, בניגוד למינהל תקין" – יימחקו.

12. בסעיף 117 לפקודה – תיקון סעיף 117

- (1) ברישה, לפני "בקבילות אלה" יבוא "על אף הוראות סעיף 116";
- (2) בפסקה (1), במקום "בבית משפט או בבית דין" יבוא "לפני בית משפט, בית דין או דן יחיד";
- (3) בפסקה (3), אחרי "שבקשר עמה" יבוא "התנהלה או" ובמקום "במשטרה" יבוא "על פי דין".

13. בסעיף 118 לפקודה – תיקון סעיף 118

- (1) ברישה, לפני "אלה קבילות" יבוא "על אף הוראות סעיף 116", ואחרי "אלא אם מצא נציב הקבילות" יבוא "מטעמים שיירשמו";
- (2) בפסקה (3), אחרי "בסוהר הנפגע" יבוא "או בשוטר הנפגע" ואחרי "הסוהר הנפגע" יבוא "או השוטר הנפגע";
- (3) אחרי פסקה (4) יבוא:  
" (5) קבילה בעניין שהתברר או שמתברר בתלונה בידי גורם אחר המוסמך לכך כדין בשירות, לרבות בידי קצין בודק או ועדת הקירה שמונו לפי פקודות השירות, או במשרד לביטחון הפנים."

- החלפת סעיף 119 .14 במקום סעיף 119 לפקודה יבוא:
- ”פתיחת הבירור 119. (א) משהוגשה קבילה, יאשר נציב הקבילות את קבלתה.  
 (ב) נציב הקבילות יפתח בבירור הקבילה, אלא אם כן מצא כי מתקיים אחד מאלה או כי הקבילה אינה ראויה לבירור מטעם אחר שיירשם:  
 (1) הקבילה אינה ממלאת את אחר הוראה מהוראות סעיפים 113, 115 או 116;  
 (2) הקבילה אינה ממלאת, בפרט מהותי, את הוראה מהוראות סעיף 114;  
 (3) אין לברר את הקבילה מאחת הסיבות המנויות בסעיפים 117 או 118;  
 (4) הקבילה קנטרנית או טרדנית.  
 (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), העלתה הקבילה, על פניה, חשד לביצוע עבירה פלילית, יודיע על כך נציב הקבילות ליחידת החקירות המוסמכת לחקור את העבירה, וימשיך בבירור הקבילה בתיאום עמה.  
 (ד) החליט נציב הקבילות שלא לפתוח בבירור הקבילה, כאמור בסעיף קטן (ב), יודיע לקובל, בכתב, שלא יברר את הקבילה, ויצוין את העילה לכך.  
 (ה) החליט נציב הקבילות שלא לפתוח בבירור הקבילה, כאמור בסעיף קטן (ב), ומצא כי קיים טעם מיוחד המצדיק העברת הקבילה לבירור על ידי גורם אחר בשירות, רשאי הוא להעביר את הקבילה לאותו גורם, ובלבד שהסכים לכך הסוהר הנפגע או השוטר הנפגע.”
- תיקון סעיף 120 .15 בסעיף 120 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (ד), במקום הסיפה החל במילים ”ויעמיד לרשותו” יבוא ”ויתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו בתוך תקופה שיקבע.”;  
 (2) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:  
 ”(ז) בירור הקבילה יסתיים בהקדם האפשרי, ובתוך תקופה שלא תעלה על שנה מיום הגשתה.”
- תיקון סעיף 122 .16 בסעיף 122 לפקודה, אחרי ”רשאי להפסיקו אם נוכח” יבוא ”שהקובל ביטל את קבילתו וציין את נימוקיו לכך” ואחרי ”בא על תיקונו” יבוא ”או שלא ניתן להגיע בו להכרעה.”
- תיקון סעיף 124 .17 בסעיף 124 לפקודה, בסעיף קטן (ג)(1), אחרי ”הסוהר הנפגע” יבוא ”או השוטר הנפגע.”
- תיקון סעיף 125 .18 בסעיף 125 לפקודה, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:  
 ”(ב) החלטות נציב הקבילות לפי סימן זה הן סופיות, ואין לערער עליהן לפני בית משפט.”
- תיקון סעיף 127 .19 בסעיף 127 לפקודה, במקום ”ולועדת הפנים ואיכות הסביבה” יבוא ”ויוציג לפני ועדת הפנים והגנת הסביבה.”
- ביטול סעיף 131 ב .20 סעיף 131 לפקודה – בטל.



21. בסעיף 132 לפקודה, בפסקה (17), בסופה יבוא "ואולם תקנות לעניין סעיף 110נח ייקבעו תיקון סעיף 132 בהתייעצות עם שר המשפטים".
22. בתוספת השניה לפקודה –
- (1) בכותרת, במקום "סעיף 101" יבוא "סעיף 103";
- (2) במקום פרט 9 יבוא:
- "א8. עריכת היפוש, ביצוע עיכוב או מעצר או כניסה לרשות היחיד, שלא כדין או שלא בתום לב.
9. אי-עמידת תג זיהוי בניגוד לפקודות השירות, אי-מילוי חובת הזדהות או מסירת פרטי זהות כוזבים";
- (3) בפרט 12, במקום "או השמדתו" יבוא "השמדתו או אי-שמירה עליו";
- (4) בפרט 14, בסופו יבוא "אם יש בגילוי או במסירה כאמור כדי לפגוע באינטרס ציבורי חשוב, בדרכי פעולה של השירות או בשלמו או בפרטיותו של אדם";
- (5) בפרט 15, בסופו יבוא "מבקר המדינה, נציב תלונות הציבור ומבקר המשרד לביטחון הפנים";
- (6) בפרט 19, אחרי "מילוי תפקיד" יבוא "בלא סמכות כדין ובלא הצדק סביה מעבר למידה הנדרשת או";
- (7) בפרט 20(6), במקום "שלא ברשות מי שדן בהליך" יבוא "או שנאסר פרסומו, שלא ברשות";
- (8) אחרי פרט 24 יבוא:
- "25. הימנעות ממתן סיוע שביקשו ועדת הקירה, או קצין בודק שמונה לפי פקודות השירות, לשם בדיקת עניין שמונו לבריקתו, וכן מסירת מידע כוזב במהלך בדיקה כאמור או הכשלתה בדרך אחרת.
26. הימנעות ממתן סיוע שביקש מבקר המשרד לביטחון הפנים או ראש יחידת הביקורת בשירות, לשם עריכת ביקורת, וכן מסירת מידע כוזב במהלך עריכת ביקורת כאמור או הכשלתה בדרך אחרת.
27. הבאת סוהר לידי עשיית עבירת משמעת בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך אחרת שיש בה משום הפעלת לחץ.
28. עשיית מעשה כדי לאפשר ביצוע עבירת משמעת על ידי סוהר אחר, להקל על ביצועה או לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה.
29. הטרדה מינית או התנכלות, כמשמעותן בסעיף 3 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998<sup>12</sup>, בעת מילוי תפקיד או כשהסוהר לבוש מדים, או כשהן מכוונות כלפי סוהר אחר"
23. בחוק שיפוט המשמעת (משפט חוזר), התשכ"א-1961<sup>13</sup>, בתוספת, פרט (5) – יימחק.
24. בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971<sup>14</sup>, בסעיף 77, בסופו יבוא "הושעה שוטף יבחן המפקח הכללי את ההשעיה מזמן לזמן, בהתאם לפקודות המשטרה".

<sup>12</sup> ס"ח התשנ"ח, עמ' 166.

<sup>13</sup> ס"ח התשכ"א, עמ' 56; התשס"ו, עמ' 151.

<sup>14</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390; ס"ח התשס"ח, עמ' 134.

בחוק המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006<sup>15</sup> -  
(1) בסעיף 15, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(בו) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי ראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל או מי שהוא הסמיך לעניין זה להתיר את העמדתו לדין של שוטר בפני דן יחיד, אף אם חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(2), לרבות אם הוארכה תקופת ההתיישנות כאמור בסעיף קטן (ב), בנסיבות מיוחדות שיירשמו, ובלבד שלא חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(1)";

(2) בסעיף 20(א)(1), בסופו יבוא "הוראות פסקה זו לא יחולו על מי שנתון באותו עניין לשיפוט משמעתי על פי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961<sup>16</sup>, והוא נמצא באולם בית הדין לרגל תפקידו";

(3) אחרי סעיף 28 יבוא:

"החלפת היושב בדין 28. (א) נפטר שופט שיושב בדין משמעתי בבית דין או דן יחיד או שבוטל או פקע מינויו או נבצר ממנו לשבת בדין מסיבה אחרת, ימונה שופט או דן יחיד, לפי העניין, אחר תחתיו.

(ב) בית הדין בהרכבו החדש או דן יחיד רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו; ואולם אם התנגד הנאשם להמשך הדיון כאמור יקיים בית הדין או הדן יחיד את הדיון מתחילתו, אלא אם כן סבר, מנימוקים שיירשמו, כי המשך הדיון כאמור דרוש לשם עשיית צדק.

הפסקת כהונה של שופט או דן יחיד 28. (א) המפקח הכללי רשאי להוציא שופט מרשימת השופטים שקבע לפי הוראות סעיף 44, אם הורשע בעבירה או שמתנהלת נגדו חקירה, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, ואולם קביעה כאמור לגבי חבר בית דין שאינו שוטר תהיה בסמכות השר; הוצא שופט היושב בדין משמעתי מרשימת השופטים כאמור, יבוטל מינויו כשופט בהליך המתנהל בבית הדין.

(ב) היה היושב בדין משמעתי בבית דין שוטר וחדל להיות שוטר, יפקע מינויו, ואולם רשאי נשיא בית הדין לאפשר לו לסיים דיון בעניין שהחל בו; החליט נשיא בית הדין לעשות כן, יפקע המינוי בתום הדיון.

(ג) חדל נשיא בית הדין או הדן יחיד להיות שוטר, יפקע מינויו, ואולם רשאי המפקח הכללי לאפשר לו לסיים דיון בעניין שהחל בו; החליט המפקח הכללי לעשות כן, יפקע המינוי בתום הדיון";

(4) בסעיף 39(א), האמור בו יסומן "(1)", ואחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) זוכה שוטר על ידי דן יחיד בהליך משמעתי שנפתח עקב חקירה של המחלקה להקירת שוטרים, ועדה בודקת או קצין בודק, רשאי ראש אגף משאבי אנוש במשטרה או מי שהסמיך לכך להגיש ערר על הפסק, אם סבר כי יש ראיות מספיקות להוכחת אשמתו של השוטר; בתוך 15 ימים מיום שהומצא לו הפסק";

<sup>15</sup> ס"ח התשס"ו, עמ' 130; התשס"ח, עמ' 516.  
<sup>16</sup> ס"ח התשכ"א, עמ' 178.

(5) בסעיף 48, הסיפה החל במילים "אולם לא יוטל עליו" – תימחק;

(6) אחרי סעיף 79 יבוא:

"מות שוטר 79א. (א) נפטר שוטר ייפסק כל הליך משמעותי נגדו.

(ב) היה ערעור מטעם הנאשם תלוי ועומד ונפטר הנאשם, רשאי בית הדין לערעורים להרשות שהדין יימשך ולקבוע כי בן משפחתו, יורשו, מבצע צוואתו או מנהל עזבונו ימשיך בערעור במקום הנאשם";

(7) בתוספת הראשונה, בפרט 12, במקום "או השמדתו" יבוא "השמדתו או אי-שמירה עליו".

26. (א) מי שהועמד לדין משמעותי ערב תחילתו של חוק זה, יחולו על הדין בעניינו הוראות הפקודה כנוסחה ערב תחילתו של חוק זה, ואולם אם טרם החל הדין בעניינו לפני בית דין למשמעת או לפני דן יחיד, לפי העניין, יחולו עליו הוראות הפקודה כנוסחה בחוק זה.

(ב) מי שכיהן כשופט בבית דין לפי הפקודה ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו מונה כשופט בבית דין לפי הפקודה כנוסחה בחוק זה.

(ג) מי שכיהן כנציב הקבילות לפי הפקודה ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו מונה כנציב הקבילות לפי הפקודה כנוסחה בחוק זה.

27. תחילתו של חוק זה 30 ימים מיום פרסומו, ואולם תחילתם של סעיפים 110 ו-110סז תחילה לפקודה, כנוסחם בסעיף 4 לחוק זה, ביום הפרסום.

רוני בראון  
שר האוצר

אהוד אולמרט  
ראש הממשלה

דליה איציק  
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס  
נשיא המדינה

